

ПРОГРАМСКИ ЗАДАТАК

САДРЖАЈ

УВОД

1. ПРЕГЛЕД ПРАВАЦА ДЈЕЛОВАЊА У СФЕРИ БЕЗБЕДНОСТИ ДЈЕЦЕ У САОБРАЋАЈУ

- Мјеста за игру
- Шта је шта (чије) у саобраћају
- Кретање тротоаром
- Затражи помоћ
- Обилажење препреке на тротоару
- Коришћење надземног прелаза и подземног пролаза
- Прелазак улице на семафоризованом ОПП у правцу
- Прелазак улице на ОПП (без семафора)
- Кретање дуж пута
- Прелазак коловоза где нема ОПП
- Прелазак улице на раскрсници
- Дјеца - возачи бицикла
- Дјеца - путници у путничким возилима
- Дјеца - путници у градском превозу
- Правило „Види и буди виђен“
- Реализација СОВ у учоници
- Реализација СОВ на саобраћајном полигону

2. ЕДУКАТИВНА ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА „ПОЛИЦАЈКА ЦИЦИЦА“

2.1. ДИНАМИЧКИ ПЛАН РЕАЛИЗАЦИЈЕ ЕДУКАТИВНЕ ПОЗОРИШНЕ ПРЕДСТАВЕ

2.2. РЕФЕРЕНЦ ЛИСТА АУТОРА И ПРОДУЦЕНТА, СТРУЧНА КВАЛИФИКАЦИЈА ГЛУМИЦЕ

Линк - СТАТИСТИЧКИ ПОДАЦИ О САОБРАЋАЈНИМ НЕЗГОДАМА НА ТРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ПЕРИОД 2015-2018

<https://mup.vladars.net/lat/index.php?vijest=56&vrsta=statistike&stat=1>

<https://mup.vladars.net/lat/index.php?vijest=59&vrsta=statistike&stat=1>

<https://mup.vladars.net/lat/index.php?vijest=60&vrsta=statistike&stat=1>

УВОД

У великом броју градова и општина у Републици Српској остварени су добри резултати на пољу заштите дјеце путем саобраћајно-техничких и грађевинских мјера. Међутим, са мало изузетака, није било системског приступа у унапријеђењу саобраћајног образовања и васпитања дјеце.

Савремени саобраћај пред човјека, а посебно дјецу, поставља комплексне захтјеве.

Недовољна зрелост дјеце и њихово недовољно животно и саобраћајно искуство, наспрот сложености учешћа у саобраћају и изложености ризицима и изазовима доводе до тога да су дјеца једна од најугроженијих категорија учесника у саобраћају. С обзиром да је саобраћај једно од најзначајнијих и најсложенијих искустава у животу сваког дјетета, дјеца веома често страдају, односно носе тешке трауме због учешћа у саобраћају.

У циљу смањивања ових негативних посљедица учешћа дјеце у саобраћају, неопходно је да се успостави стабилан заштитни систем. Посебно је значајно да се стручно пројектују и непрекидно предузимају мјере на нивоу локалне заједнице. Ове мјере морају бити тако концептиране да, у кратком временском периоду, адекватно реагују на оне негативности у саобраћају које су у том тренутку најопасније и које доводе до повећаног страдања дјеце.

Непрекидан и добро осмишљен рад на унапријеђењу саобраћајног образовања и васпитања дјеце треба да доводи до усвајања ЗНАЊА, формирања позитивних СТАВОВА, увјежбавања вјештина (умјећа) и коначно, до безбједног ПОНАШАЊА дјеце у саобраћају.

Унапријеђење саобраћајног образовања и васпитања дјеце представља и једно од најзначајнијих стратешких мјера у оквиру националних стратегија безбједности саобраћаја и важан сегмент закона о безбједности саобраћаја. Зато се саобраћајном образовању и васпитању посвећује дужна пажња у свим развијеним земљама.

Посебно треба истакнути предшколске установе чији наставни планови и програми морају садржати поглавља која се односе на безбједност дјеце и ученика у саобраћају.

Унапријеђењем саобраћајног образовања и васпитања, дјеци би се омогућио основ за безбрижно дјетињство и безбједно одрастање.

1. ПРЕГЛЕД ПРАВАЦА ДЈЕЛОВАЊА У СФЕРИ БЕЗБЈЕДНОСТИ ДЈЕЦЕ У САОБРАЋАЈУ

Свјетска искуства у области безбједности саобраћаја, а нарочито у сferи безбједности дјеце у саобраћају, указују на два правца дјеловања, и то:

- прилагођавање дјеце саобраћајном окружењу (ЕДУКАЦИЈА дјеце за безбједно учешће у саобраћају) и
- прилагођавање саобраћајног окружења дјеци (примјена САОБРАЋАЈНО-ТЕХНИЧКИХ И ГРАЂЕВИНСКИХ МЈЕРА у зонама објекта велике атракције, односно у зонама са високом фреквенцијом дјеце).
  - Мјеста за игру

Од малих ногу, дјеца морају знати где се безбједно могу играти. Прво је то близина родитеља, затим простор оградице, соба, двориште, парк,... Овдје је улога родитеља најзначајнија, јер они стварају прва знања код дјеце, затим утичу на формирање правилних ставова и на крају понашања. Од есенцијалног значаја за безбједност дјеце је исправно формирање става о безбједним мјестима за игру. Наведени садржај се мора вјежбати и у предшколским установама, као и у нижим разредима основне школе.

- Шта је шта (чије) у саобраћају

Уколико нису упозната са основним појмовима у саобраћају, дјеца не могу формирати исправне ставове и понашања у саобраћају. Стога је веома важно дјецу научити шта је њихово у саобраћају. Родитељи, васпитачи и наставници морају формирати јасне ставове и понашања дјеце по питању површина које су намјењене кретању дјеце, односно површина које су намјењене за кретање возила. Једино се поштовањем ових правила може обезбедити безбједност дјеце у саобраћају. Ова, наизглед једноставна лекција, чини основ за даље саобраћајно васпитање дјеце.

- Кретање тротоаром

Основну површину за кретање у градовима представљају тротоари. Дјеци се јасно мора ставити до знања да је ивица тротоара крај њихове безбрижности и да је само под одређеним условима смију прелазити. Дјеца треба да науче, разумију и увјежбају кретање тротоарима и да схвате зашто је игра на њима опасна.

- Затражи помоћ

Једно од првих правила које дјеца треба да науче односи се на ситуације које нису увјежбали, тј. у којима не могу сами да се снађу. Дјецу треба научити и увјежбати да овакве ситуације препознају и да затраже помоћ одрасле особе. Често су дјеца уплашена и несигурна при вршењу сложенијих радњи у саобраћају. Тада најчешће и настају опасне грешке. Овакви проблеми се једноставно могу превазићи уколико су дјеца научена како да затраже помоћ. Наизглед једноставна лекција може пуно помоћи дјетету и поштедјети га стреса и траума у саобраћају.

- Обилажење препреке на тротоару

Живот у граду, у сложеним условима саобраћаја, ствара веома комплексне ситуације за дјецу. Једна од таквих ситуација је и када су тротоари заузети возилима и када дјеца требају користити улицу за обилазак возила. Ово је веома опасна и тешка радња и потребно је доста вјежбања да би је дјеца са успјехом савладала.

- Коришћење надземног прелаза и подземног пролаза

Надземни прелази и подземни пјешачки пролази представљају сигурна мјеста за прелазак улице. Међутим, одређени број дјеце није имао прилике да се упозна са њима. Зато је потребно да родитељи, васпитачи и учитељи упознају дјецу са овим објектима, јер се они граде на веома опасним мјестима. Не смије се дозволити да дјеца, у близини оваквих објеката, улицу прелазе на недозвољен начин, јер их возачи ту не очекују. По правилу, саобраћајне незгоде на овим мјестима су са тешким посљедицама.

- Прелазак улице на семафоризованом ОПП у правцу

Прве вјежбе преласка улице, погодно је урадити на обиљеженом пјешачком прелазу са семафором који се налази на улици, а не у раскрсници. Тада се дјеца морају упознати са свим правилима преласка улице (безбједан код). Посебно је важно дјеци објаснити сваки од дијелова сигурног кода (стани-ослушни-погледај-размисли-крени), а потом и добро увјежбати.

- Прелазак улице на ОПП (без семафора)

Следећи садржај, битно комплекснији, који дјеца морају савладати чини прелазак улице на обиљеженом пјешачком прелазу без семафора. Овај случај је сложенији од претходног, јер не постоји семафор који олакшава процес преласка улице. Како постоји и овај случај преласка

улице, његовом разумијевању и савладавању се мора посветити посебна пажња. Овдје едукатори морају бити веома пажљиви и стрпљиви у раду са дјецом. Није за очекивати да дјеца, услед свих присутних ограничења, могу лако савладати ову технику. Вјежбање треба почети на уским улицама, са мало возила која се крећу споро. Посебну пажњу треба обратити на успостављање комуникације између дјетета и возача.

- Кретање дуж пута

Учење и увјежбавање кретања у ситуацијама када нема тротоара представља једну од значајнијих цјелина СОВ. Овдје је потребно дјецу постепено укључивати у саобраћај и објашњавати им на који начин се могу безbjедno кретати путем. Посебно је значајно помоћи дјеци која на путу од куће до школе имају овакве путеве.

- Прелазак коловоза гдје нема ОПП

У једном броју случајева дјеца су принуђена да прелазе улице или путеве на мјестима где не постоје обиљежени пјешачки прелази. Ово је слична ситуација као у случају да постоје, али са битним предусловом који се односи на избор безbjедног мјesta за прелазак пута или коловоза и за повећану обазривост у примјени безbjедног кода. У овом случају дјеци се мора објаснити која су места безbjеднија од других за ову радњу. Као и у претходним случајевима, важна је поступност, тј. учење и увјежбавање од једноставнијих ситуација (уске улице, са мало спорих возила), ка најсложенијим ситуацијама које могу бити и веома опасне.

- Прелазак улице на раскрсници

Ово је једна од најсложенијих радњи за дјецу у саобраћају. Поступак преласка улице у раскрсници је сложен и потенцијално опасан, чак и у случајевима када је раскрсница опремљена семафорима. Ова лекција је посебно компликована у случају када су раскрснице опремљене филтер стрелицама и када возачи имају условно зелено светло на семафору у исто вријеме када пјешаци имају зелено светло. Значајан проценат дјеце ову радњу са сигурношћу не може савладати, чак ни у вишim разредима основне школе. Стoga, посебна пажња се треба посветити увјежбавању ове активности у конкретним условима, у једноставнијим раскрсницама у близини школе, односно на путу од куће до школе. Поступност је веома важна и у учењу и увјежбавању ове лекције.

- Дјеца - возачи бицикла

Дјецу треба учити да возе бицикл, јер он позитивно утиче на развој моторних функција, али то се не смије чинити на јавним површинама. Значајно је да дијете што раније стекне вјештину управљања бициклом. Међутим, ово учење и вјежбање треба да се одвија далеко од јавног саобраћаја, односно у зонама смиреног саобраћаја, уз присуство одрасле особе. Чак и улице са ниским интензитетом саобраћаја могу бити врло опасне за дјецу бициклисте, јер се на овим улицама несавјесни возачи крећу брзо.

- Дјеца - путници у путничким возилима

Мало дијете треба научити да сједи у ауто сједишту које је намјењено дјеци његовог узраста. Када дијете одрасте треба да користи подметаче и сигурносне појасеве. Коначно, када дијете буде имало довољну висину, може користити сигурносне појасеве као и одрасла особа. Дјецу треба научити и да сједе на задњем сједишту у возилу. Чест је примјер да родитељи превозе дјецу на предњим сједиштима, везану, иако њихове физичке карактеристике не омогућавају

адекватну заштиту од сигурносног појаса и ваздушног јастука. Стога, родитељи се морају едуковати о опасностима превожења дјеце на неадекватан начин. Ово се може радити посредно, уз помоћ и подршку дјеце.

- **Дјеца - путници у градском превозу**

За очекивати је да се дјеца морају кретати и возилима јавног масовног превоза путника. Дјецу треба научити правилима понашања у возилима јавног превоза још од малих ногу, како би она са сазијевањем и осамостаљењем била пристојни и безбједни путници у возилима јавног масовног превоза.

- **Правило „Види и буди виђен“**

Ово правило представља једно од најстаријих правила за безбједно учешће дјеце у саобраћају. Потребно је да га сви едукатори објасне дјеце и укажу на значај благовременог уочавања дјеце од стране возача.

- **Реализација СОВ у учионици**

Обука у учионици је основни и неизбјежан дио у саобраћајној едукацији дјеце. Учионица као средина на коју су ученици навикли пружа им потребну сигурност, а у исто вријеме наводи их и на схватање озбиљности рада, јер су дјеца свјесна да се налазе у школи и да уче нешто важно. Поред наведених предности школске учионице, оне су често и адекватно опремљене за извођење различитих модела наставе.

У учионици је могуће спроводити више начина презентовања жељених садржаја почевши од конвенционалних предавања у којима се користе табла и креда, па до мултимедијалних презентација са филмовима (приказ конкретних саобраћајних ситуација). Такође, у учионицама је могуће формирање креативних радионица у којима би дјеца кроз игру стицала и понављала одређене научене садржаје из правилног понашања у саобраћају. Ту би се могле симулирати одређене саобраћајне ситуације, опонашати одређени звуци у саобраћају који су карактеристични и које дијете мора научити за безбједно и самостално учешће у саобраћају. Дакле, у оваквој средини могућа је интерактивна сарадња дјеце и њихових наставника у којој би се давала предност и потенцирала креативност ученика.

Рад у учионици треба да буде заступљен и у каснијим фазама СОВ и на крају процеса едукације како би се попуниле "шупљине у знању", извршила рекапитулација активности. У учионици се могу провјеравати стечена знања, анализирати обуку на терену, дискутовати о најчешћим опасним ситуацијама, анализирати понашање ученика у саобраћају (прије и послије спровођења програма едукације), уз указивање на своје уочене опасне грешке.

- **Реализација СОВ на саобраћајном полигону**

Обука на полигону изводи се најчешће унутар школских дворишта на посебно уређеним површинама на којима су направљене и представљене најчешће саобраћајне ситуације у којима се дјеца налазе на свом путу од куће до школе. Полигони треба да посједују основне садржаје улице као што су обељежени пјешачки прелази, тротоари, семафори, пјешачке стазе, бициклстичке стазе и др. На овако уређеним полигонима постоји могућност презентације и симулације сваке саобраћајне ситуације у којој се дјеца веома често налазе и омогућава им да оно што су чули у учионицама сада уживо примјене и да активно учествују у таквом раду. На полигонима је пожељно да дјеца износе своја запажања и да расправљају о различitim

моделима понашања у саобраћају. Посебно је корисно да дјеца мијењају улогу, тако да им се пружи и прилика да они оцењују и коригују једни друге у њиховом понашању.

У односу на рад у учоници дјеца се налазе у средини која није затворена и која у великој мјери подсећа на улицу, па је њихово понашање слободније. Постоји и могућност пројене реалног нивоа њиховог знања о безбједном учешћу у саобраћају. На оваквим полигонима стимулише се и моторика дјетета као и оријентација у простору и саобраћају.

- Реализација СОВ у реалним условима саобраћајног окружења

Обука у реалним саобраћајним условима је најсложенија, али и најзначајнија фаза саобраћајног образовања и васпитања. Ова фаза може бити и опасна, па захтјева веома интензивну активност едукатора, рад у мањим групама, једновремено ангажовање више едукатора (то могу бити и старији ученици), индивидуализацију наставе, непрекидно и врло педантно праћење достигнућа и могућности сваког ученика појединачно, а некад и посебне мјере предострожности. Излазак на терен је безбједан тек када дјеца стекну основна знања и формирају ставове, односно онда када она неће довести себе или друге учеснике саобраћају у опасну ситуацију током извођења наставе. Дакле, вјежбање у саобраћају починje тек онда када су дјеца већ прошла обуку у учоници и на школским полигонима и едукатор се увјерио да су стекла знања, ставове и понашања неопходна за вјежбу у реалним условима.

Овај вид рада са дјецом даје најбоље резултате, јер само у текућем саобраћају дјеца могу изградити прави осјећај шта је то саобраћај (једино су ту изложена свим ефектима које саобраћај носи са собом). Ова фаза се реализује поступно: креће се од улица са врло мало возила која иду споро, а затим се вјежбање проширује на улице са све више возила и са све већим брзинама. Ово постепено стицање вјештина и одговарајуће "освајање" окружења ће се наставити све до краја основне школе. Едукатори би требало да, у складу са достигнутим резултатима, непрекидно прате и, чак, графички приказују шта су дјеца освојила (нпр. на плану школског окружења који су направили ученици, зеленом бојом означава улице за које су дјеца добро припремљена, жутом оне за које се припремају и црвеном оне улице и локације за које још нису обучавана). Ови планови се могу приказивати на родитељским састанцима, како би и родитељи подржали актуелне фазе обуке. Пожељно би било да се ова обука изводи у сарадњи са саобраћајном полицијом и школским саобраћајним патролама.

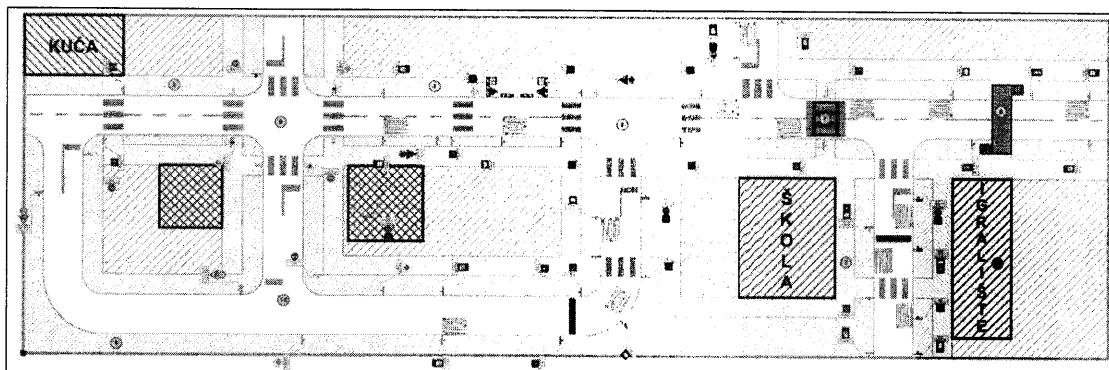
У реалним условима саобраћаја дјеца се сусрећу са свом сложеношћу саобраћајних ситуацијама које нису могла у учоници и на полигону да се симулирају, а веома су важне за разумијевање и увјежбавање исправног понашања и стицање вјештина.

Едукатори би требало да нагласак дају на изградњу исправних ставова и усвајање вјештина, односно безбједно поступање и понашање у конкретној саобраћајној ситуацији. Ово се најбоље постиже, ако се на терену реализују следећи кораци:

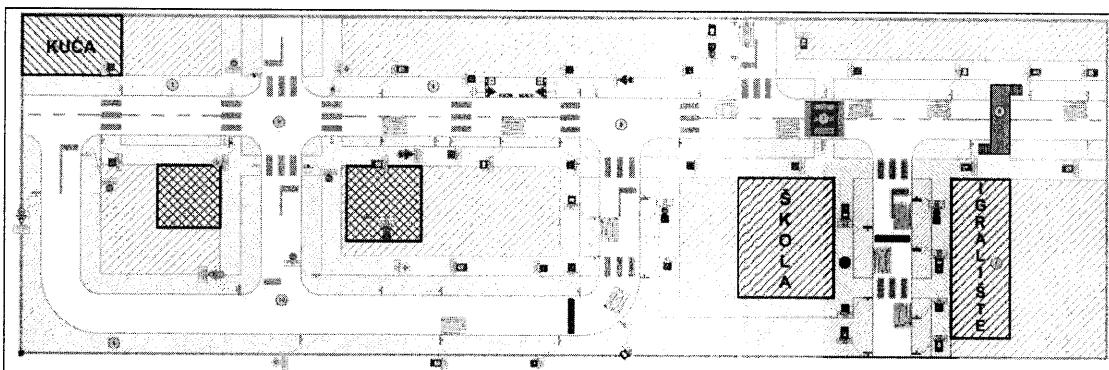
- посматрање, анализа и детаљно објашњавање конкретних саобраћајних ситуација, опасности и исправног понашања на лицу мјеста (при томе је важна интерактивност, тј. да се дјеца што више уживе у ситуацију, износе и објашњавају своје ставове и шаблоне понашања),
- посматрање и критичко коментарисање небезбједних и неисправних шаблона понашања других пјешака у конкретним условима,

- показивање исправног понашања (демонстрација од стране едукатора или старијих ученика – чланова саобраћајне секције),
- подстицање добровољаца да објасне шта су схватили и демонстрирају што исправније понашање у конкретној саобраћајној ситуацији,
- заједничка анализа и расправа о поступању добровољаца са уочавањем и објашњавањем грешака и потенцијалних опасности које из њих могу произићи,
- појединачно демонстрирање од стране свих чланова групе и коментарисање грешака и одговарајућих опасности,
- увјежбавање исправног понашања све док и посљедњи ученик – члан групе не увјежба исправно и безбедно понашање у датој ситуацији.

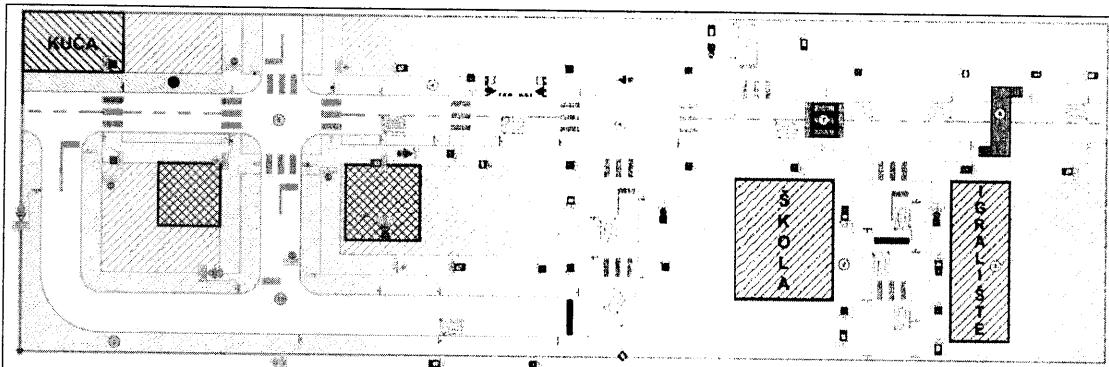
ЛЕКЦИЈА 1 „Где се играмо?“ - полази се од тога да дјеца морају да се играју и објашњава где се она могу безбедно играти, а где то није безбедно. Објашњено је зашто је игра на коловозу, тротоару или просторима у близини коловоза веома опасна. Као погодна мјеста за игру назначени су паркови далеко од коловоза, игралишта физички одвојена од саобраћаја или ограђена школска дворишта.

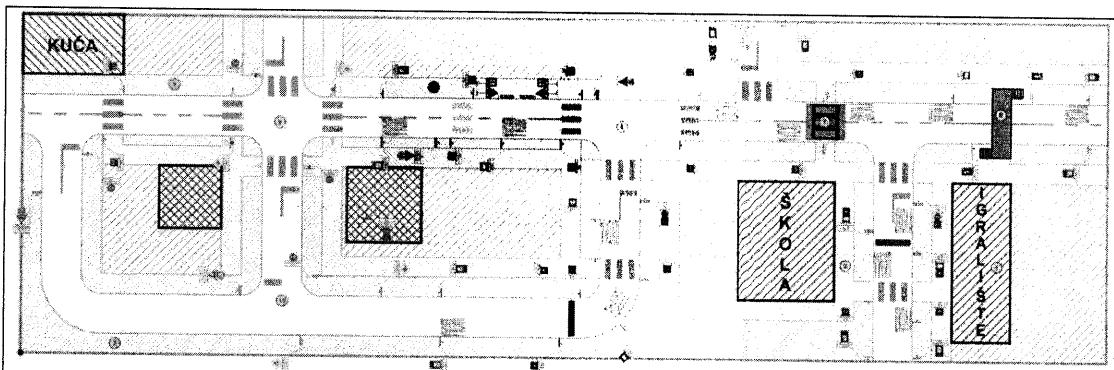
ЛКЦИЈА 2 „Шта је чије?“ – објашњене су врсте улица према томе ко се њима креће, па су тако наведене улице по којима се крећу само возила (аутопут), само пешаци (пјешачке улице), улице по којима се крећу и возила и пешаци. Наведено је и где и како се крећу пешаци у ситуацијама када постоји тротоар, као и када га нема.

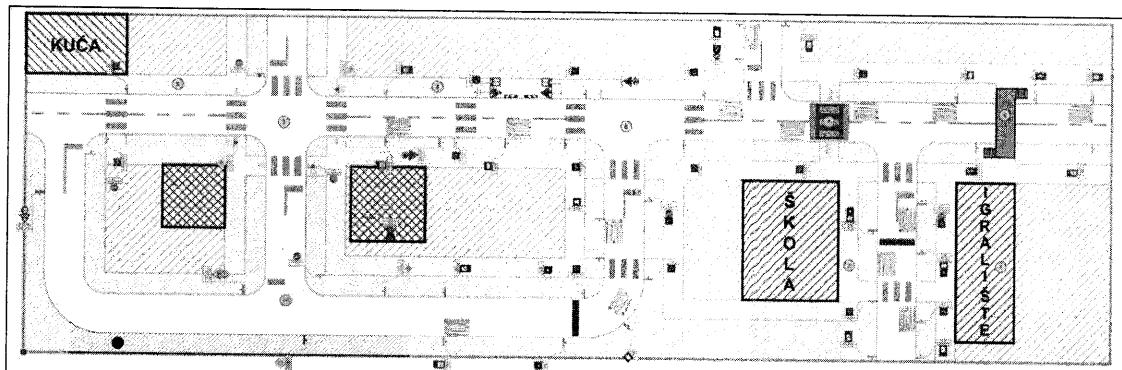
ЛЕКЦИЈА 3 „Како се крећемо тротоаром?“ - уведен је нови термин – „ивица тротоара“, као крајња линија дјечије безбрежности. На сликовит начин је приказано безбедно кретање тротоаром. У наставку је приказано кретање тротоаром са одраслом особом, тако да се дјеца крећу што даље од коловоза.

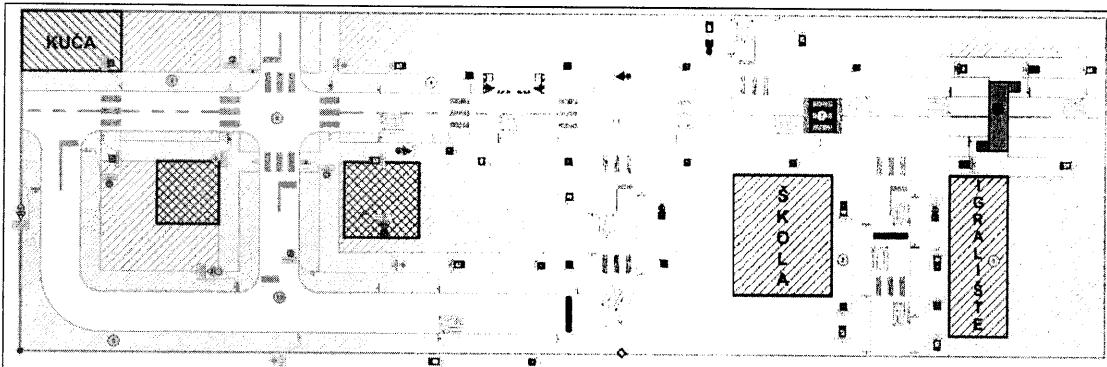
ЛЕКЦИЈА 4 „Како обилазимо препреке на тротоару?“ - показан је безбједан начин обилажења разних препрека које се налазе на тротоару као што су паркирана возила, контејнери и др. Указано је на основне принципе обилажења препреке (што даље од возила, осим у случају када то није могуће).

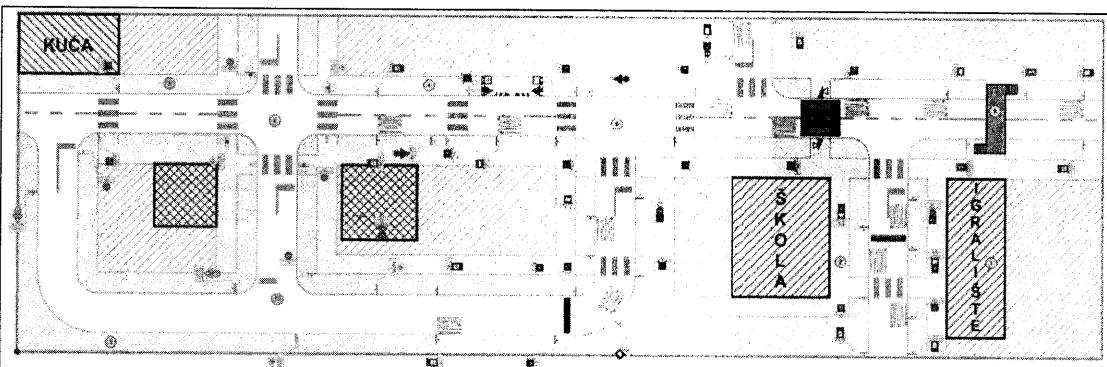
ЛЕКЦИЈА 5 „Како се крећемо путем без тротоара?“ - објашњено је коришћење стаза поред коловоза, које се налазе даље од возила у свим случајевима када постоје. У случајевима када тих стаза нема, приказано је правилно кретање лијевом страном коловоза и предности таквог кретања.

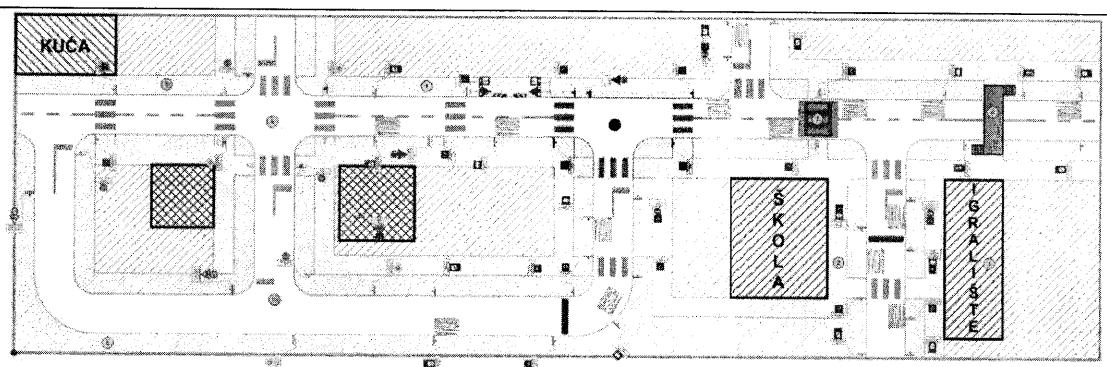
ЛЕКЦИЈА 6 „Прелазак коловоза надземним прелазом и подземним пролазом“ - приказан је начин преласка улице/пута на посебно опасним мјестима где су направљени надземни прелази и подземни пјешачки пролази. Ова лекција је веома корисна, јер се ученици који потичу из руралних средина (села), доласком у град по први пут сусрећу са оваквим начином преласка улице/пута.

ЛЕКЦИЈА 7 „Прелазак улице на ОПП са семафором“- обрађује се начин преласка коловоза на коме је обиљежен пешачки прелаз-зебра који је регулисан свјетлосним саобраћајним сигналом-семафором. Дјеца се упознају са значењем боја на семафору као и понашањем приликом промјене свјетала на семафору. Посебно је објашњен безбједан прелазак коловоза. Показан је изглед посебно урађених пешачких прелаза који су опремљени дугметом за најаву пешака (уз објашњење њиховог рада).

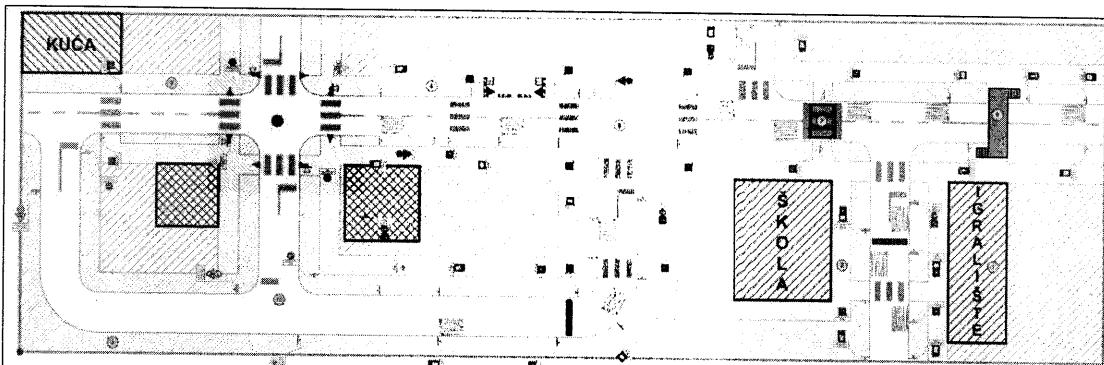

ЛЕКЦИЈА 8 „Прелазак улице на ОПП без семафора“ - наглашена је потреба правилног одабира мјеста и начина преласка улице у случају када постоји обиљежени пешачки прелаз и где га нема. Овдје се дјеца упознају са тзв. „безбједним кодом преласка улице“, који обухвата пет фаза: заустављање, ослушкивање, гледање (лијево-десно-лијево), доношење одлуке и акцију (прелазак улице).

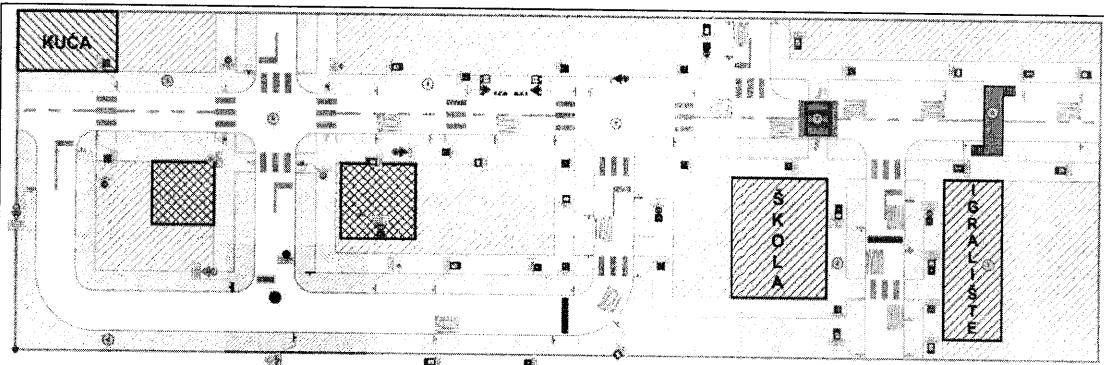

ЛЕКЦИЈА 9 „Прелазак улице на семафоризованој раскрсници“ - указано је на опасности и начине њиховог превазилажења, при преласку семафоризоване раскрснице (постојање возила

која у раскрсници скрећу, иако пешаци имају зелено светло). Дјеца се упознају са изгледом и начином коришћења раздјелних острва.

ЛЕКЦИЈА 10 „Када је тешко – затражи помоћ“ - дјеца се упућују на тражење помоћи од одраслих особа када су у ситуацији да нису сигурна како безбједно могу прећи улицу. Наведени су и примјери личности које су погодне за пружање помоћи (полицијаци, комшије, позната и непозната лица и др.).

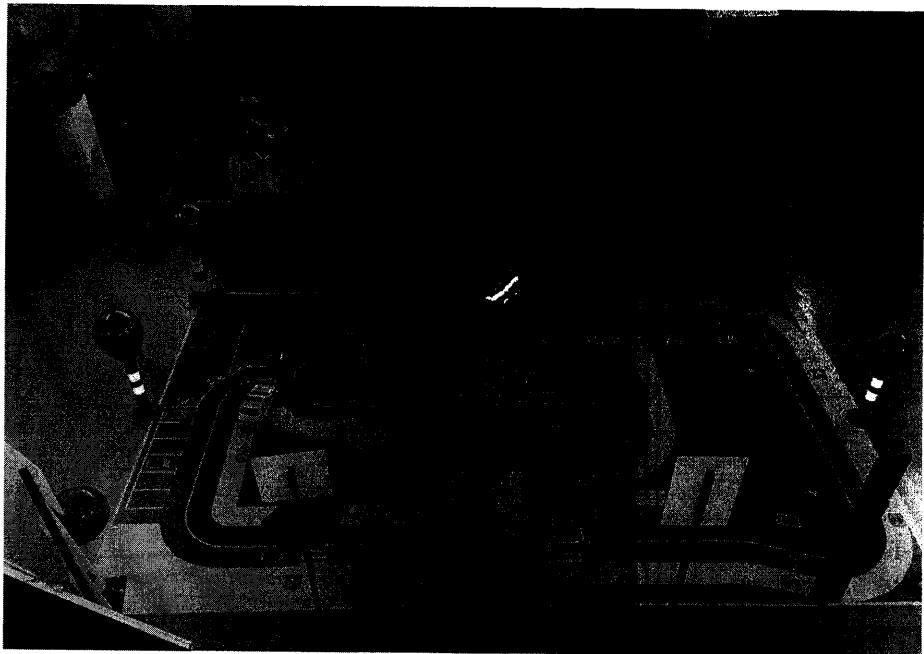
2. ЕДУКАТИВНА ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА „ПОЛИЦАЈКА ЦИЦИЦА“

Имајући све у виду да је едукација дјеце из области безбједног учествовања у саобраћају веома важна и мора се радити по свим старосним добима дјеце јасно је да са дјецом предшколског узраста тереба радити на посебан начин.

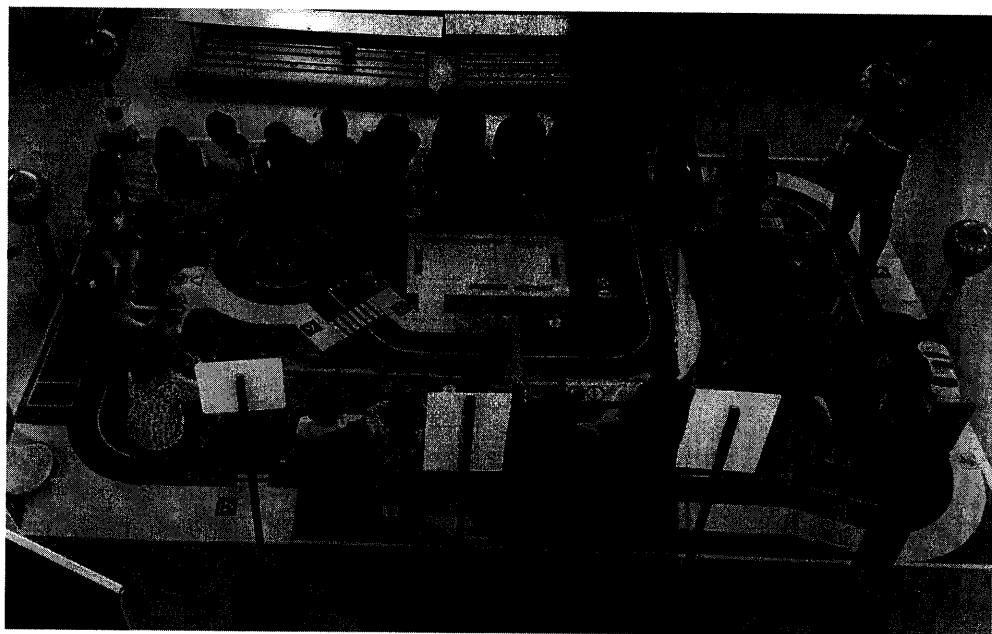
Дјеца предшколског узраста треба да стекну основна знања из области безбједности саобраћаја и то је једино могуће урадити да им се обратимо на њима прихватљив начин уз пјесму и игру.

У том смислу Агенција за безбједност саобраћаја има намјеру да организује извођење позоришне представе „ПОЛИЦАЈКА ЦИЦИЦА“, аутора Драгана Блажића, у којој се дјеци саобраћај и правила у саобраћају презентују кроз интерактивну комуникацију са глумицом Јованом Ђорић, кроз пјесму, забаву и игру.

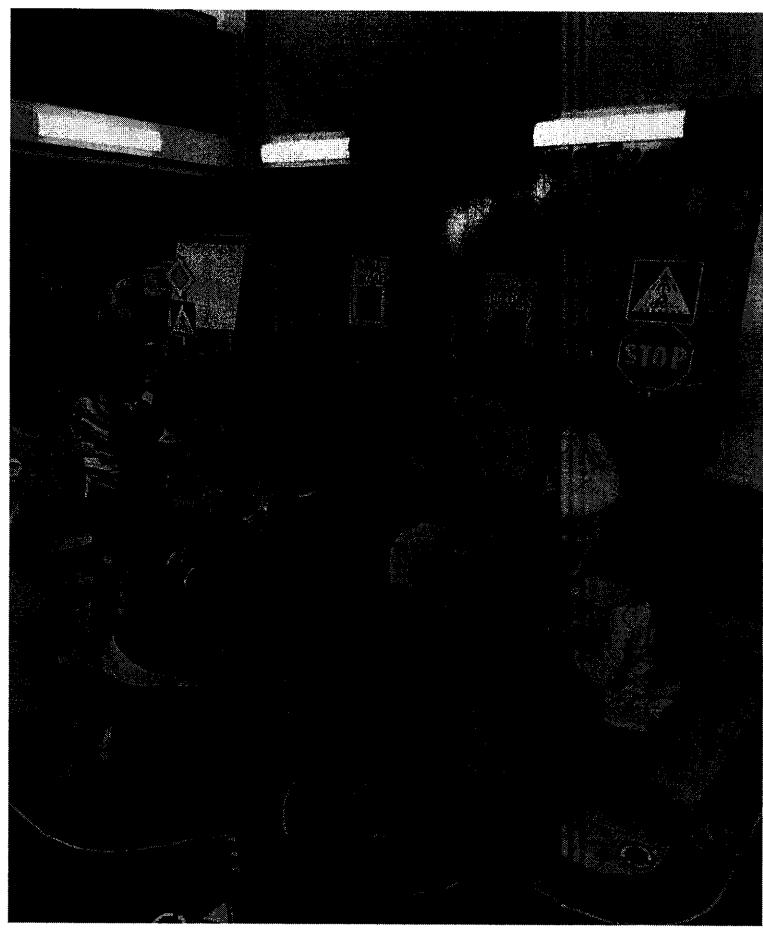
На такав начин дјеца памте основна правила у саобраћају, полако их уводимо у ново саобраћајно окружење и спремамо за полазак у школу где ће се наставити са едукацијом, како је дефинисано у тексту, тако да једног дана имамо саобраћајно „писмену“ генерацију и дођемо до тога да нам укупна безбједност саобраћаја буде на највишем могућем нивоу.

Глумица је обучена у полицијску униформу што малишанима ствара слику сварног саобраћајног окружења и развија пријатељски приступ према полицајцима од малих ногу, који су свакако ауторитет број један када је безбедност саобраћаја у питању.

Представа је тако конципирана да дјеца узимају активно учешће у њој и заједно са глумицом рјешавају разне саобраћајне ситуације. Јако је важно да се ради у малим групама (до 25 дјеце) управо из разлога што сви они желе да учествују активно и да свима глумица буде подједнако посвећена. На такав начин они заволе ову проблематику, почињу да размишљају о саобраћају и коначно на њима прихватљив начин „упијају“ основна занања из саобраћаја.

На крају представе дјеца се такмиче у квизу знања у коме су сви побједници и због тога добијају адекватне поклоне (бојанке у знаку представе, саобраћајно- аниматорске бојанке и сл...).

Пројекат ће се реализовати у три фазе и то у периодима који су најадекватнији за дјецу, што је саставни дио динамичког плана.

Такође пракса је да медији могу да сниме дио представе, не дуже од 30 секунди, и узму изјаве од предшколаца, васпитача, аутора и лица кога овласти наручилац.

Аутор и продуцент позоришне представе је Драган Блажић, дипломирани инжењер саобраћаја.

Понуђачи могу да контактирају аутора представе ради добијања овлаштења за организацију представе и припреме понуде на контакт податке:

Адреса: Веселина Николића 24/2/5 Крушевац

Контакт телефон: + 381646125416

Е-маил: traffic.blazic@gmail.com

2.1 ДИНАМИЧКИ ПЛАН РЕАЛИЗАЦИЈЕ ЕДУКАТИВНЕ ПОЗОРИШНЕ ПРЕДСТАВЕ

Агенција има намјеру да организује 90 позоришних представа на територији Републике Српске у четири фазе које ће трајати 30 – 60 дана, у зависности од броја планираних представа, објективних могућности и прибављања одобрења од надлежних институција. У Републици Српској је регистровано 78 јавних предшколских установа и 49 приватних. У зависности од броја дјеце, постоји могућност да се једном представом обухвате двије предшколске установе, али је тенденција да број учесника буде до 25, ради лакшег интерактивног рада са дјецом. План је да се дневно одрже 1 – 2 позоришне представе у једном мјесту.

ФАЗА 1 – РЕГИЈА БАЊА ЛУКА – ПРИЈЕДОР – ДОБОЈ

План је да се одржи цца 50 представа у следећим мјестима:

- Бања Лука
- Приједор
- Добој
- Лакташи
- Козарска Дубица
- Нови Град
- Градишка
- Костајница
- Србац
- Прњавор

- Челинац
- Котор Варош
- Мркоњић Град
- Дервента
- Брод
- Кнежево
- Модрича
- Шамац
- Теслић
- Шипово

ФАЗА 2 – РЕГИЈА БИЈЕЉЕИНА - ЗВОРНИК

План је да се одржи цца 20 представа у следећим мјестима:

- Бијељина ✓
- Зворник ✓
- Милићи ✓
- Угљевик ✓
- Власеница ✓
- Сребреница ✓
- Лопаре ✓
- Шековићи ✓
- Братунац

ФАЗА 3 – РЕГИЈА ТРЕБИЊЕ – ИСТОЧНО САРАЈЕВО

План је да се одржи цца 20 представа у следећим мјестима:

- Требиње ✓
- Љубиње ✓
- Невесиње ✓
- Билећа ✓
- Гацко ✓
- Берковићи ✓
- Фоча ✓
- Чајниче ✓
- Источно Ново Сарајево ✓
- Источна Илиџа ✓
- Пале ✓
- Соколац ✓
- Рогатица ✓
- Вишеград ✓

Прилог динамичком плану је адресар јавних и приватних предшколских установа у Републици Српској (извор: Републички педагошки завод).